

orgány ku provedení zákona místní výbory demobilisační; výbory ty skládají se ze 6 členů a předsedy; členy výboru jmenuje politický úřad první stolice; členové povolají většinou hlasů předsedu; neučiní-li tak v ustavující schůzi, kterou svolá politický úřad první stolice, jmenuje ho tento úřad. Dle § 11 koná vrchní dozor na činnost demobilisačních výborů ministerstvo sociální péče. Je tedy zřejmo, že členové místního demobilisačního výboru jsou již jakožto osoby, zřízené úřadem státním. osobami, jmenovanými v § 68 tr. z., že však jsou jimi tito politickým úřadem jmenovaní členové i volený předseda také jakožto úředníci, totiž osoby povolané ve smyslu § 101 tr. z. bezprostředním nebo nepřímým veřejnoprávním příkazem k obstarání záležitostí vládních, když účelem jejich je právě fungovati jakožto výkonné orgány za účelem provádění zákona o podpoře nezaměstnaných. Právem tudíž přiznal naříkaný rozsudek jmenovaným funkcionářům demobilisačního výboru ochranu §§ 68 a 312 tr. z.

Čís. 181.

Krádež, spáchaná z nouze, není ještě beztrestna pro neodolatelné donucení.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1920, Kr I 107/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaných Konráda L. a Adolfa M. do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 23. ledna 1920, jímž byli stěžovatelé uznáni vinými zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 174-II. a), c) a 176-II. a) tr. z., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost, uplatňující důvod zmatečnosti č. 9 b) § 281 tr. ř., dovozuje, že soud porušil zákon výřekem, že obžalovaní odcizivše ve společnosti ještě s třetím pachatelem jako spoluzloději z držení Ignáce S. z uzavřené místnosti 2 prasata, jednali sice z nouze, nikoliv však z neodolatelného donucení, jaké má na mysli § 2 lit. g) tr. z. Stížnost poukazuje na to, že obžalovaný Konrád L., maje jako horník 411 K měsíční mzdy, nemohl z výnosu své práce vyživiti 7člennou rodinu, obžalovaný Adolf M. z týdenní mzdy 70 až 90 K vydržovati 4člennou domácnost. Obě rodiny prý trpěly takový hlad, že sešly tělesně i duševně, takže obžalovaným nezbylo, než sáhnouti na cizí majetek, chtěli-li zachrániti životy svých příslušníků. Síla jejich odporu k trestním činům byla prý otřesena, když viděli, že S. krmil prasata ovesnou rýží, kroupami a brambory, kdežto jejich rodiny hynuly hladem. Soud nalézací zjistil na základě provedeného šetření, že obžalovaní žili sice se svými rodinami v nouzi; nezjistil však, že by jejich tíseň a nouze o potraviny byla taková, že by byli vydáni hladu. Přiznal proto obžalovaným polehčující okolnost dle § 46 lit. f) tr. z. vyloučil však, že by obžalovaní byli jednali z neodolatelného donucení, vylučujícího trestnost dle § 2 lit. g) tr. z. Neboť tím dlužno rozuměti jen takové donucení, jemuž vůbec nelze odolati, neb

aspoň takové, jemuž člověk průměrné normální síly dle okolností v době činu nemůže odolati, takže obětuje raději cizí statek, by zachránil ohrožený statek vlastní. Pojem neodolatelného donucení předpokládá dle zákona tak velikou míru nouze a bídy, že tím jest život pachatelův neb osob, jemu blízkých, přímo a nevyhnutelně ohrožen, takže není s to, by se vymknul vlivu této tísnící nouze na směr své vůle, že tedy mu nezbylo jiného prostředku, by ušel trýzni odumření hladem, než aby se dopustil zločinu. Takovéhoho stupně nouze obžalovaných ani z daleka nedosáhla. I za panujících nepříznivých podmínek vyživovacích měli oba možnost z výdělku své mzdy opatřiti svým rodinám potřebnou, byť i jen nuznou výživu, a jako dělníci průmyslových závodů měli dokonce větší možnost než příslušníci jiných vrstev společenských, hospodářsky stejně slabých, poněvadž měli k dispozici dělnické konsumní organisace, o jejichž dostatečné zásobování se státní správa starala v prvé řadě v zájmu nerušené výroby průmyslové. Neodůvodněná tvrzení a domněnky zmateční stížnosti, zejména nesprávný poukaz na krmení prasat S-em, nestačí nahraditi nedostatek skutkových okolností, které by odůvodňovaly stav nouze ve smyslu § 2 lit. g) tr. z. Rozsah, v jakém obžalovaní krádež provedli, svědčí nejlépe proti tvrzené jimi tísnivé nouzi. Jedná-li se pachateli opravdu o zachránění života a zdraví od hladu a nemoci, odcizí zajisté jen tolik, co nutně stačí k odvrácení nébezpečství a záchraně ohroženého života a zdraví.

Čís. 182.

Proto, že předseda nalézacího senátu byl dle služebního pořadí mladším než některý z přísedících, nelze ještě mluvit o tom, že by soud nebyl řádně obsazen (§ 281 čís. 1 tr. ř.).

Policejní oznámení jest listinou, již nutno dle § 252, předposlední odstavce tr. ř., při hlavním přelíčení přečísti.

Rozh. ze dne 4. května 1920, Kr II 100/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném sezení zna-
teční stížnost obžalovaného Františka H. do rozsudku krajského soudu
v Olomouci.

Důvody:

Obžalovaný shledává důvod zmatečnosti v tom, že prvním votantem v senátě soudu nalézacího byl vyšší soudce, pokud se týče představený předsedy senátu, což prý jest, jak plyne z ustanovení zákona o tom, jak si počínati jest při hlasování o vině a trestu, nepřipustným. Tím vytýká, že soudní dvůr nebyl řádně obsazen a uplatňuje důvod zmatečnosti dle § 281 č. 1 tr. ř. Tento důvod zmatku však dán není, neboť soudní dvůr není řádně obsazen, není-li tu předepsaného počtu soudců, nebyl-li při-
brán zapisovatel anebo konečně, nemají-li členové soudního dvoru pro úřad soudcovský potřebné způsobilosti. V těchto směrech výtky učiněna nebyla. Z ustanovení §§ 19 a 20 tr. ř. o tom, jak si počínati jest při hlaso-